

Laidzes Olis

Pirmdien, 2007. gada 23. jūlijā

3x3 nometnes laikraksts Nr.2

3x3 paliekošie spēka apli

Ko mēs rītdien darīsim?
Otrdienā, 24.jūlijā

Loku lokiem, caur zaru zariem. Trīsreiztrīsnieki, rokās sadevušies, folkloras kopas *Talsi* un pašu dziesmu vadīti, no atklāšanas devās uz Ziedugravu, lai iepazītos ar ieviršu vadītājiem.

3x3 nometne ir atklāta, karogs pacelts, pirmās galda dziesmas nodziedātas un pirmajā vakara aplī esam rokās sadevušies. Priekšā tik bagāta nedēļa, cik katrs no mums to gribēs piepildīt un izdzīvot.

Līga Ruperte, 3x3 kustības aizsācēja, vēlēja mums šajā nedēļā vienam otrā ieskatīties, vienam ar otru parunāt un vienam otru saukt par tu.

Savukār Latvijas 3x3 kustības priekšsēde Inese Krūmiņa savu sakāmo nometnes atklāšanā saistīja ar nometne pamattēmu – akmentiņu, ūdentiņu. Saka: kā akmeni iekalts, un tas nozīmē – tam nebūs vairs mainīties. Tādēļ Ineses vēlējums: lai mūsu šīs nedēļas labie darbi paliek kā akmenī iekalti. Saka: ūdens dod veldzi, ūdens dara baltu. Tādēļ vēlējums: lai mūsu šīs nedēļas

savstarpējā attieksme, smaids un saskarsme ir veldzējoša un attīroša. 3x3 nedēļa ir iss mirklis, kā tas brīdis, kad akmens iekrīt ūdenī. Bet šajā mirklī rodas ūdens aplis, kas izplatās tālāk un paliek ilgāk nekā tajā sekundē, kad akmens iekritis ūdenī. Tādēļ Ineses vēlējums: lai tas saviļņojums, kas mūsos izkustēsies pēc šīs 3x3 nedēļas, paliek mūsos ilgi un iet plašumā.

Tieši tā tas bija ar šīs nometnes vadītājiem – Celitāņu ģimeni. 1995. gadā Alsungas 3x3 nometnē viņi atdeva savu sirdi 3x3 kustībai. “Un re, nepagāja 12 gadi, kad atdo- dam tai visu sevi,” teica Ina Celitāne, Laidzes 3x3 nometni atklājot. Viņa un vīrs Aivars, un meitas Sabīne un Undīne, tāpat kā Laidzes ļaudis, ir daudz domājuši un strādājuši,

mūs gaidīdami. Mūsu paldies viņiem lai ir aktīvs līdzdalīgums nometnes dzīvē. Jo no tā būs atkarīgas katra guvums un 3x3 nometnes apla radītā saviļņojuma plašums un noturīgums mūsos.

Rasma

- 7.15 Celšanās un rīta rosme (pie karoga)
- 8.00 Brokastis
- 8.45 Laidzes 3x3 TV (aktu zālē)
- 9.00♦Rīta referāts - tālumnieki no Talsu novada (aktu zālē)
- ♦Jauniešu pārrunas
- ♦Raibie rīti (laukā)
- 10.00-12.30 Bēbišu skola
- 10.00-12.30 Rīta ievirzes
- 13.00 Pusdienas, brīvbrīdis
- 14.00-16.30 Pēcpusd. ievirzes
- 16.45-17.45
 - ♦Apvārsnis - stāsts par Arvīdu Blumentālu (krokodilu Dendiju)
 - ♦Paralēlais Apvārsnis - tikšanās ar Andžeju Beļeviču
 - ♦Diskusiju klubs
- 17.45-19.00 ♦Koris
- ♦Studiju aplis
- 19.00-20.00 Vakariņas
- 20.00 Tikšanās ar līvu jauniešiem (Ziedu gravā)
- 21.00 3x3 aplis; Vakara pasaciņa
- 21.30 Projekts „Zaļš, balts, zils” (aktu zālē)
- 22.30 Nikšana (kafejnīcā)
- 22.30 Danči (sporta zālē)

•Neguli, neguli •nometnes rītos!

- Neskaidrības par rīta ros- mi ir noskaidrojušas un ir skaidrs, ka šī jaukā nodarbe būs katru rītu. Rosmīgākos trīsreiztrīsniekus plkst. 7.15
- pie karoga gaidīs deju un kustības pasniedzēja Lilija Lipore. Dejojot nevajadzēs, varēs paskriet un izpildīt stiepšanās un elpošanas vingrinājumus. Ja nelis – sporta laukumā, ja līs – mazajā sporta zālē. Pirmdienas rītā, kas jāuzskata par rīta rosmes iesildīšanās rītu, bija kupls apmeklējums – trenere Lilija, nometnes fotogrāfs un viens vingrotājs. Neguli rīt no rīta, nāc vingrotāju pulkā!

Otrās olis 1

Izvēlas ievirzes kopā ar bērniem

Pirms diviem gadiem Kalnu nometnē Bremaņu ģimene no Talsu rajona Strazdes bija viena no kuplākajām un viņiem tika uzticēta nometnes karoga pacelšana. Pēc gada viņi bija nometnē Drabešos un šogad viņi visi septiņi ir Laidzē. Viņi ir 3x3 pārņemti un katrā nākamajā jūtas arvien labāk. Nometne ir īpašas 7 dienas gadā visiem kopā – fiziski, emocionāli, psiholoģiski. Tā ir visdraudzīgākā vieta ģimenei, tāds ideāls Latvijas modelis, kurā pavadīto nedēļu ļoti ilgi atceras un kas ietekmē turpmākās gaitas. Sandra stāsta, ka 3x3 ietekmē viņa savā vadītāja Virbu pamatskolā realizējusi Latviešu fonda atbalstīto projektu *Latviskais gads*, kurā gada laikā izdzīvoti visi latviešu godi un noslēgumā Jāņu tradīcijas skolēniem un vecākiem mācījusi Krūmiņu Inese un Jānis. Jaunas idejas un emocijas viņi cer smelties arī šajā nometnē. Prieclājas, ka ir ievirzes, ko bērni var apmeklēt kopā ar vecākiem, tā vēl vairāk esot kopā un pēc tam kopā darot nometnē apgūto. Pēc šī principa nodarbības izvēlējušies Sandra un Gunārs. Kaut varbūt pašiem vairāk būtu gribējies ko citu, viņi izvēlas nometnes laiku pavadīt vairāk kopā ar savām piecām atvasēm Andri, Jāni, Madaru, Gundaru un Artūru. "3x3 ir vieta, kur noliekam nost visu citu, paliek tikai ģimene. Tas ir ģimenes laiks, no kura ne-gribas zaudēt ne mirkli. Ik-diena ar ikdienas darbiem to neļauj tā izbaudīt," saka Sandra un Gunārs.

Atkalatgriešanās 3x3 saimē

Kad Anna Gobzeme 1995. gadā vadīja 3x3 nometni Alsungā, viņa bija pavisam jauna meitene. Šogad, kad viņas ģimene pacēla Laidzes 3x3 nometnes karogu, viņa savam uzvārdam pievienojusi vīra uzvārdu – Nulle, un kopā ar Annu un Gunti ir arī mazā Māra.

Anna saka, ka šo nometni viņa uztver kā atgriešanos 3x3 aktīvajā aprītē. Pēc savas vadītās nometnes viņa vairs nav citās piedalījies, vien reizēm aizbraukusi uz kādu dienu satikt senos draugus. Bet nu, kad viņai ir ģimene, jūtoties pilnvērtīgi piederīga 3x3 saimei, tāpēc mudinājusi vīru pārliecināties par 3x3 vērtību un drošinājus, ka tas noteikti nav tas, kas atmiņā palicis no pionieru nometnēm.

Patī Anna 3x3 nonāca, līdzdarbojoties mammai, kas kopā ar Jāni Gulbi brauca šo nometni izlūkos uz Garezeru un pārveda 3x3 ideju uz Latviju. Anna domā, ka mammas dēļ arī viņa tika uzrunāta kļūt par nometnes vadītāju, un mamma arī bija lielais atbalsts jaunajai nometnes vadītājai.

Sākuma Latvijas nometnes Annai palikušas prātā ar īsti latviskām mācībām – balto izšūšanu, aušanu un citiem rokdarbiem, kas viņai kā diplomētai tekstilniecei interesē visvairāk. Pēdējos desmit gados Annas ikdiena gan bija saistīta ar privāto grāmatnīcu tīklu – Zeberīņa grāmatnīcām, arī Guntim tas ir pamatdarbs. Taču nu Anna mēģina pamazām atgriezties pie savām pamatlietām un cer tās atrast 3x3. "Šīs nometnes es redzu kā vietu, kur latvieši

var gūt pamatzināšanas latviskajām lietām. Savu tautastēpu uzšūt, vienā gadā kreklu darinot, otrā prievītes noaužot, trešā svārku drānu mācoties aust. Ikdienā jau nekad tādām lietām nav ne laika, ne iespēju," saka Anna. Kur citur atrast vietu, kur var tik ļoti tuvu būt un padomu pajautāt amata meistariem. Un, ja arī pašam iecerēto neizdodas izdarīt, tad vismaz saprast, cik grūts ir šis darbs. Otra lieta, ko Anna cer atrast 3x3 nometnēs saglabātu, ir to ģimeniskums. Ar to šī nometne neiejūk daudzo citu masā, tā ir tās stipruma niša. Konkrēti plāni Laidzes 3x3 Nulles ģimenei svētdienas

vakarā vēl nebija gluži skaidri. Tik daudz kas interesējot – Guntis domājot par ģimeņu semināru, arī bēbīšu skoliņā kopā ar Māru gribētos pamācīties. Savukārt Annai, kā jau tekstilniecei, *velkot* pie diegiem – uz rokdarbiem, uz ziedu tamborēšanu. Bet vēl jo vairāk Anna cer atgriezt labās 3x3 atmiņas sev un cer, ka tādas tās radīsies arī Guntim. "Celitāni, kas šogad ir nometnes vadītāji, pirmoreiz 3x3 saimē ienāca Alsungā. Tad Aivars nemaz tik priecīgs neizskatījās par sievas Inas aktivitātēm. Bet tagad – prieks redzēt, kā viņš visus sagaida un par visu rūpējas," saka Anna.

Trīs gaviļnieces vienā dienā

Šodien Laidzes trīsreiztrīsnieku saimei trīskārši svētki – trīs jubilāres. ZANE ALKŠBIRZE no Talsu rajona Rojas svin 30. dzimšanas dienu, LĪGA LUSTE no Valmieras rajona Mazsalacas – 17 gadu jubileju, bet KRISTA ZELČA no Balvu rajona Bērzpils tieši šeit sagaida savu pilngadību. "Daudz baltu dieniņu!" viņām visām no 3x3 saimes!

Kuldīgas pusē UH! nav vienkāršs UH!

Kuldīgas pusē ir raksturīgi pēc dziesmas iesaukties UH! vai kā savādāk, lai augstāk uzsistu ziņģēšanas vilni. Tieši tā arī ir saprotams nometnes vadītājas Inas Celitānes ik pa laikam, dziesmai beidzoties, sauktais UH!

Meklējam akmeni

Vakardienas slepenie spiegi ziņo, ka ir kāda ievirze ar aizdomīgu nosaukumu, kuram pievienojot zilbi „re-“, kas paūz patikamu izbrīnu, iegūstam „Re-Animācija”.

Še tiek piedāvātas pārvērtības „no” „uz”. Ar ko saprotam ne tikai vienai multfilmas sekundeī nepieciešamos 12 zīmējumus (parēķiniet, cik zīmējumu nepieciešams 3 minūšu garai filmiņai), bet arī jautru un aizraujošu kopā būšanu, padarot kustīgas it kā nekustīgas būtnes, piešķirot brīnumainas spējas lietām, kuras ir mums līdzās kopā ar ievirzes vadītājiem Daci Liepu un Jāni Sausnīti.

Kā mums pavēstīja Dace, saskaņojoties ar nometnes pamattēmu, multfilmas galvenais varonis varētu būt AKMENS. Šobrīd pastiprinātā

režīmā tiek meklēti akmeņi, kurus vajag re-animēt jeb atdzīvina. Īpašas pazīmes: zīmīgs akmens; krīt acīs nevis korpēs, pats nekur neiet, bet ļoti vēlas.

Par savu pieredzi animācijas jomā abi vadītāji stāsta skopi, amata noslēpumus kuram katram atklāt nedrīkst.

Vien zināms tas, ka multrežu zīmēšanas dažādos amatos (kontūru apvilcēja, izkrāsotāja, animatore, režisore) Dacei ir pavadīti nu jau 19 gadi.

Pirmajā dienā re-animācijas

pamatus apgūt ieradusies 25 dalībnieki ar cerību un akmens cietu pārliecību par to, ka filma būs gatava un sestdien būs pirmizrāde. Dubulta. Par to citreiz.

Komunikācija, jūtudzūngļi, robežas un kontrole

3x3 nometnes ieviržu sarakstā neatņemama sastāvdaļa ir ģimeņu seminārs, kuru vada Līga Ruperte un Māra Tupese. Duets, kas viens otru jūt, saprot, papildina un iedvesmo. Iedvesmo veidot savstarpējās attiecības ģimenē, darba kolektīvā tā, lai tās dod gandarījumu un piepildījuma sajūtu. Nav gatavu receptšu, kas derētu visiem un visās situācijās, bet ir iespēja pamēģināt darīt savādāk, ja kaut kas neiet tā, kā gribētos. Te var noderēt psihologu atziņas, kuras ir nevis zinātniskā valodā iestērķētas, bet gan praktiski pielietojamas kā darba rīki, sirdskompas dvēseles kartē, lai neaizmaldītos ģimenes sistēmā, kurā ir komunikācija, jūtu džūngļi vai ziedoša pļava, robežas vai mūri, kontrole vai žandarmi, un kur ir būtiski apzināties: Kas es esmu?, Par ko es stāvu?, Kur es eju?

Ievirzes vadītājai Līgai vislielāko gandarījumu sagādā kontakts ar cilvēkiem, atvērtība, iegūtie draugi, dalīšanās pieredzē, kas saskaņojas un

uzrunā dalībnieku pieredzi, ļaujot atāust jaunai saulesavstarpējo attiecību gaismai un siltumam. Un ko dara siltumā asni, pumpuri, ziedi? Atveras. Latvijā pavadītais laiks Līgai ir kā paralēla pasaule, kurā viņai ir sava vieta.

Vadot seminārus, Māra pati ir daudz mācījusies un vislielāko prieku guvusi no komunikācijas ar cilvēkiem.

Rīta stundā ievirzes dalībnieku, kas ir gatavi klausīties un runāt, ir ap divi desmiti. Daži ir atnākuši pirmo reizi, neskatoties, ka 3x3 nometņu pieredze nav uz vienas rokas pirkstiem skaitāma.

Ģimeņu seminārs sola uzzināt, ko jaunu par sevi, savām lomām, savu vietu ģimenē un iespēju kaut ko mainīt, lai ģimene ir dvēseles komforta zona. Arī es tur esmu bijusi, kas reiz palīdzēja neaizmaldīties. Par to – PALDIES.

Ievirze, kas ievirzās

Laidzē tā saucamo cepurnieču ievirzi jeb ievirzi, kas ievirzās visās citās ievirzēs, vada Iveta Ladusāne, kas savā ikdienas dzīvē ir J. Soikāna Ludzas mākslas skolas skolotāja, māksliniece, mamma, draugs un visādi citādi lobs *cylvāks*.

Ivetas kontā tā ir otrā nometne vienas vasaras laikā, ar ko viņu arī apsveicam (vētraini aplausi). Pirmie piedzīvojumi sākās jau vakar ar doņu meklēšanas un atrašanas ekspedīciju. Par ko īpašs un *avenīgs* paldies Ligitai Šņoriņai un kompanijoni Mārai Mellēnai.

Doņot gribētāju ir pieteikušies ap divi desmiti: 17 meitas un trīs puīši. Varam droši teikt: darbs nav grūts, bet ilgstošs un pacietīgs. Kā sacīt jāsaka, darbs dara darītāju. Tā cepure cepurnieku, jo pirmā ir tāda, kāda ir, bet otrā – tāda, kādu vēlies sameistarot. Lai tiktu pie rezultāta, lieti noder pantiņš: Divi pa apakšu, vienam pa augšu, apmīlo un uz vidu sakrusto. Tik ilgi, kamēr pīne (no kuras šuj cepuri) top vismaz X metrus gara (piesardzības nolūkos skaitļus nepaziņojam, lai pievilinātu dalībniekus). Vēl vērā ņemams ir galvas apkārtmērs un dibens (protams, ka cepures), lai jaundarinājums der kā uzliets.

Ievirzes vadītāja tic, ka taps sameistarots cepures sev par prieku un citiem baltai skaudībai, un kopā pavadītais laiks būs sirdij medusmaize.

JĀNIS PENIĶIS INFORMĒ, KA POLITIKAS IEVIRZĒ JŪSU UZMANĪBAI

TREŠDIEN BŪS PAULS RAUDSEPS (LAIKRAKSTA "DIENA" GALVENĀS REDAKTORES VIETNIEKS),

CETURTDIEN – INA DRUVIETE (9.SAEIMAS DEPUTĀTE)

PIEKTDIEN UN SESTDIEN – LAUMA VLASOVA (KRIEVIJAS LATVIEŠU KONGRESA PRIEKŠSĒDĒTĀJA, PBLA VALDES LOCEKLE)

S a v u
uzstāšanos
Talsu rajona
un arī Laid-
zes pagasta
p a d o m e s
priekšsēdis
Ģirts Kaln-
birze (kurš,

starp citu, bijis arī šīs skolas direktors) sāka ar to, ka pastāstīja par jauno, tikko apstiprināto Talsu rajona ģerboni – vainagu ar ziediem uz tā. Arī Laidzei ir savs ģerbonis – vēzis, jo vietējā ezerā esot ļoti daudz vēžu. Pavisam rajonā ir 72 ezeri, bet lielākais rajona lepnums esot 96 km garā jūras piekraste no Mērsraga līdz Mazirbei. Liela daļa teritorijas ir aizsargājama – Slīteres un Engures nacionālais parks, Abavas senleja. 55% no rajona aizņem meži. „Zaļā vidē dzīvojam,” secina Ģ.Kalnbirze.

Rajonā ir 47 tūkstoši iedzīvotāju, interesanti, ka puse ir vīriešu un puse sieviešu. Te ir 20 pašvaldības – 16 pagasti, Sabīles novads un trīs pilsētas – Talsi, Valdemārpils un Stende.

Tā kā caur Talsiem iet Rīgas-Ventspils dzelzceļš un rajonā ir divas – Mērsraga un Rojas – ostas, rajona ekonomikas attīstībai ir visas priekšrocības. Te jau attīstīta mežizstrāde, kokapstrāde (Laučienes pagastā atrodas Latvijā lielākais pārstrādes uzņēmums *Vika Wood*), zvejniecība, zivjapstrāde (ap 20 uzņēmumu), kas savu produkciju lielākoties sūta uz bijušās Padomju Savienības republikām).

Rajona un Talsu pilsētas vadībai ir divas lielas ieceres – uzbūvēt jaunu slimnīcu un plašu bibliotēku (tagad mitinās bērnudārzā). Taču kultūras un mākslas dzīve šai pusē allaž bijusi aktīva un daudzveidīga, pašlaik darbojas 23 kultūras iestādes, astoņas mūzikas un mākslas skolas, deviņi muzeji. Talsu muzejs atrodas skaistā ēkā, pērn tur izbūvētas jaunas telpas fondu uzglabāšanai ar atbilstošu temperatūru, mitrumu utt.

Interesants šīs puses stāsts ir par mūziku, komponistu Kārli Amenadu, kurš, mācīdamies Vācijā, bija sadraudzējies ar Bēthovenu. Amendas kapavieta atrodas ap 10 km no Laidzes.

Vēl Ģ.Kalnbirze stāstīja par Talsu rajona draugu pašvaldībām Krievijā, Igaunijā, Lietuvā, Turcijā, par amatniecības un pašdarbības tradīcijām, par Talsu rajona fondu, kurā var iesniegt projektus un saņemt finansiālu atbalstu labām idejām. Starp citu, arī šī nometne no fonda saņēmusi 500 latus.

Nu tik ies vaļā!

Tāds iespaids vakar radās, klausoties nometnes ieviržu vadītāju teiktajā. Viens otrs centās runāt nopietni, bet izklausījās nenopietni, cits atkal jokoja, bet bija skaidri redzams, ka nekādu jokū šai ievirzē nebūs. Piemēram, Māris Ķirsons sacīja, ka viss jau pateikts *Laidzes Olī* un pie viņa uz ievirzi lai nākot tie, kas lasīt neprot. Bet Māra Tupese teica: „Ja esat grūti audzināms, tad nāciet pie mums!”, savukārt Jānis Peniķis uzdevās par Laumu Vlasovu un vēlāk atzinās, ka politikā jau notiekot nesaprotamas lietas. Bet Aija Mazsile-Lagzdīņa nez kāpēc ne vārda neminēja par psiholoģiju, bet runāja vienīgi par ...brr... skābiem citroniem. Gundars Kalniņš solīja brīnumus – kalt nevis akmeņi, bet internetā, Jurgis Spulenieks

mudināja nometniekus tērpties visvecākajās drēbēs, lai vērtītos pa grīdu, bet Inese Krūmiņa piedraudēja visus piesiet un solījās pati skraidīt apkārt. Pavisam neparastas lietas (balonbolu) līdztekus zināmajai tautasbumbai un golfam, kas katram nu būtu jāapgūst,

piesolīja Tamāra Plivna. Savukārt Dace Nasteviča atradusi jaunu nosaukumu puķu tamborēšanai – tā turpmāk būšot tekstilfloristika. Protams, citi solīja vai draudēja atkal ar ko citu, bet – ejiet un paši izbaudiet to visu uz savas ādas!

Kopā ar folkloristiem

Visu svētdienu ar nometniekiem kopā bija folkloras kopa *Talsi*. Gan nometnes svinīgajā atklāšanā, gan vakara programmā, mācot mums rotaļas, gan brīdī, kad iepazīnāties ar ieviržu vadītājiem.

Kopas vadītāja un dvēsele ir Lija Dunska, kura kopā ar nometniekiem ir visu nedēļu. Kopa dibināta 1990. gadā, tā darbojas Talsu tautas nama paspārnē. Tās dziedātāji paši pēta un apzina Talsu novada folkloru, liela daļa repertuāra ir no Vandzenes teicējas Almas Makovskas.

Vakar nometnieki varēja dzirdēt tikai mazu daļiņu no

kopas bagātīgā repertuāra, kā retumu klausījāties vienīgo šai pusē – Lībagu pagastā – atrasto dziesmu ar garo ē, bet vispiecīgākie bija tie, kuri

nesēdēja pusnosaluši skatoties, bet nāca dancot un iet rotaļās, tā gan sasildoties, gan sapazīstoties.

Redzēs, kā būs

Pāris jauni zēni, pirmoreiz sastājoties aplī, lai dziedātu vakardziesmu, vispirms pabrinījās, kā jāsadod rokas, pēc tam pajautāja blakusstāvētajai, vai viņa te ir pirmoreiz un vai zina dziesmas vārdus. Kad vakardziesma izskanēja, zēni vaicāja tālāk – ko nozīmēot tie danči? Kas tā būšot par mūziku? Un neticīgi skatījās uz stāstītāju par lielo aizrautību, kādā nometnes jaunieši tajos metas. Palīgā pārliecināt metās vēl viena nometniece ar stāžu. Diemžēl vakar vēl neizdevās pamanīt, vai puīši jau dancoja. Par turpmāko ziņosim nākamajos numuros.

UZMANĪBU!

KATRAM NOMETNES DALĪBNIEKAM OBLIGĀTI JĀNĒSĀ VĀRDA KARTE. VECĀKIEM JĀRAUGĀS, LAI TĀS NĒSĀTU BĒRNI (UN OTRĀDI). PRETĒJĀ GADĪJUMĀ VARAT PALIKT BEZ BROKASTĪM, PUSDIENĀM VAI VAKARIŅĀM.

Lappusi sagatavoja Daiga

Zaķa solī ārpus programmas

"Paēst!", "Ezera meklēšana", "Pusdienas snauda"- tās ir tikai dažas no jauniešu nosauktajām svarīgajām nometnes neformālajām sastāvdaļām. Labās atmiņās par nometni paliek ne tikai dienas kārtībā ierakstītās nodarbības un pasākumi, bet arī gados izkoptas, nepierakstītas tradīcijas un joki.

"Pēdējā rītā jāierodas uz brokastīm," teica Jānis Mālmeistars, norādot uz tradīciju pēdējo nakti nometnē pavadīt nomodā. Tajā dienā īpaši vēlama esot arī rīta rosme Zaķa solī. Šo specifisko pārvietošanās veidu astoņās taktis interesenti varēs apgūt vēl vakaros.

Vēlie vakari nometnes bērniem beidzas tad, kad danču muzikanti uzsauc to

danci, pēc kura jāiet gulēt. Bet jaunieši, kuriem pāri 12, dančus beidz krietni pēc pusnakts. Kā pēdējais tiek dejots *Zaglis*, kura laikā tiek noskaidrots veiklākais puisis. Par to, vai uz deju plača kā pēdējā paliek tā smukākā vai tā vismazāk smukā meiča, viedokļi ir dažādi, bet skaidrs, ka gods būt par pēdējo pāri ir cīņas vērts.

Pēc dančiem liela daļa jauniešu izvēlas apmesties nīkšanas telpā. Nīkšana tāpat kā danči beidzas ar katru dienu vēlāk.

Nakts laikā tiek koptas citās nometnēs aizsāktās tradīcijas, kā arī radītas jaunas. Laidzes nīkšanas nakts spraigākas sola darīt iespējams nakts zolītes čempionāts.

Dažas tradīcijas tiek aizmirstas un neturpinātas, citas atdzimst pēc vairāku gadu pārtraukuma. „Dzirdēju dažus priecājamies, ka šogad atkal būs nakts basketbols,” teica Ance Rokpelne, kura nometni apmeklēja jau septīto reizi.

"Ir svarīgi no rīta pagulēt," Zane Stafecka piebalsoja tiem, kas uzsvēra spēka uzkrāšanas nozīmi. Ēšanas un gulēšanas tēma ir nozīmīga ikvienam, bet jo īpaši akūti to izjūt tie, kam visu nakti jāgriežas dančos. Tādēļ Edžus Krūmiņš uztraucas, ka "porcijas ēdienreizēs nāk lēni."

Tie, kurus pusdienas snauda un ēdienreizes gana nestiprina, manīgi meklē veikalu, kuru Laidzē esot vairāki, un viens pat atvērts līdz 22 vakarā.

Zīmē un teātri spēlē

Laidzes 3x3 logo autors ir kuldīdznieks **Jurģis Spulenieks**. Kopā ar nometnes vadītājiem Celitānu ģimeni Jurģis piedalījies jau vairākās nometnēs. "Spulenieki ir Celitānu ģimenes draugi, un esam ar Inu daudz runājuši par šo nometni jau kopš tā mirkļa, kad kļuva skaidrs, ka Celitāni to rīkos." Tā kā Jurģis kopā ar Undīni Celitāni pabeidza Kuldīgas Bērnu mākslas skolu, viņam lūdza piedāvāt skices iespējamajam nometnes logo.

Domājot par logo, Jurģim nebija prātā kāds noteikts akmens vai objekts. "Vēlējos uzzīmēt kaut ko *nevienpersonisku*, tā, lai logo mājotu vairākas lietas. Es redzu siena gubu, bet citi saskata akmeni, gliemezi, pat degunu."

Jurģis piedalās nometnē arī kā organizators un ievirzes vadītājs. Pirmajā dienā palīdzējis atbraukušo dalībnieku reģistrēšanā, sākot ar pirmdienas pēcpusdienu, jāvada Teātra sporta ievirze. Teātra sports ir improvizācijas šovs, kura laikā uz vietas radītu informāciju nodod skatītājiem. "Ja aktieri rada ko sirdi plosošu, tas var būt arī skumji, bet parasti teātra

sports ir izklaidējošs."

"Redzēsim, kādi būs ievirzes dalībnieki un kā viņi improvizēs. Varēsim stāstīt stāstus, deklamēt dzejoļus un izspēlēt etīdes."

Ikdienā Jurģis teātrī darbojas Kuldīgas jauniešu teātra *Focus* ietvaros, nodarbojoties galvenokārt ar kustību teātri. "Dažādos pasākumos un nometnēs esmu piedalījies, lai izklaidētu, bet šogad pirmo reizi iejūtīšos skolotāja lomā."

Lai gan kopā ar Sabīni un Undīni Celitānēm Jurģis ir mācījies un darbojies ilgus gadus, un Ina viņu iesaistījusi folkloras kustībā, "nav tā, ka lielāko dzīves daļu ir aizņēmusi Ina. To ir izdarījusi Daiga Pirtiece," *Focus* vadītāja. "Ar viņu kopā filmējamies, spēlējam teātri, organizējam Kuldīgas pilsētas svētkus."

Par sevi Jurģis saka: "Ja kaut ko daru, tad ar lielu atdevi. Tā pa vidam daru tikai lietas, ko neizprotu labi." Lielu atdevi viņš sola arī visiem savas ievirzes dalībniekiem un darba rezultāta skatītājiem.

Salsa jauniešiem un pieaugušajiem

Salsas ievirzē jau pēc pierakstīšanās mainījies dalībnieku saraksts. Starp ļoti daudzajiem dalībniekiem ārkārtīgi liels skaits pavisam jaunu dalībnieku.

"Salsa ir pieaugušo deja," sacīja ievirzes vadītājs Krišjānis Sants, „Nevienā no Rīgas klubiem salsu nevar dejot pavisam jauniešiem."

Tādēļ uz pēcpusdienas ievirzi skolas aktu zālē aicināti tikai dalībnieki, kas vecāki par 16 gadiem.

Nakts ziņas

Whuuu... pirmā nakts ir pārdzīvota! Es kā pieredzējusi, nekautrēšos šī vārda, nakts dzīves speciāliste, varu droši apgalvot, ka pirmā nakts bija nerimstoša optimisma pilna. Ņemot vērā to, ka nometne tikko sākusies, nometnieki vakarnakt bija gana aktīvi un nīkt spējīgi. Netrūka ne dziesmu, ne deju! Ilga Reizniece kārtējo reizi pierādīja to, ka viņas spēlētajos dančos dejot gribētāju netrūkst un gandrīz ikviens ir gatavs griezties dejā ar svešinieku. Varbūt palīdzēja tas, ka dancošana notika tumsā - tā sakot, nevienam nebija jākautrējas par neveikliem soļiem vai kautrīgu sātumu vaigos. Tumsā gan bija arī savi mīnusi - ja nu kāds mēģināja pavadīnāši piemiegt ar aci vai mirkšķināt lielas, mirdzošas acis izredzētā/tās virzienā, tas varēja tikt arī nepamanīts. Bet, ja nu kādam tā ir gadījies, nezaudējiet drosmi, izmēģiniet savu labāko smaidu pie spoguļa un šovakar droši dodaties uz dančiem...jums viss vēl priekšā (arī gaismu solījās nodrošināt!)

Arī nīcēji kafejnīcā lēni un pamazām atdzīvojās. Jo tumsā kļuva nakts, jo skanīgākas dziesmas bija dzirdamas no pagrabstāva. Jāpiebilst gan, ka bija cilvēki, kas nebija izpratuši to, ka nīkšana nenožīmē tikai alus dzeršanu. Mēs visi zinām, ka alus lieliski veldzē pēc garas dziesmas vai strauja danča. Tādos gadījumos tas arī būtu jālieto. Cienisim nometnes vadītājus un visus nometniekus un veldzējošo dziru baudīsim tikai tam paredzētajā vietā - proti, kafejnīcā, no kurienes arī laipnās dāmas tukšo taru nogādās utilizācijas punktā. Neatstāsim pēdas par iepriekšējās nakts pārdzīvojumiem visās iespējamās miskastēs.

Bet kopumā, spriežot pēc pirmā vakara, nakts dzīve Laidzē izskatās cerīga. Visiem, kas vēl nav paspējuši nodziedāt savu mīļāko dziesmu vai izdancoties no sirds, iesaku to izdarīt, jo nedēļa nemaz nav tik gara un, atliekot to uz vēlāku, vari arī nepaspēt. Ance

Lappusi sagatavoja Kārlis

Otrais olis 5

LAIDZES DEJA

Vai tā ir jaunākā Laidzes deja?

Nāc, meit, es tev ierādīšu pamatošus!

Ko? Ina, vai tu gribi mācīt pašaizsardzību?

O! Šitā tu izskaties daudz labāk!

Mēs viņiem vēl parādīsim!

SLUDINĀJUMI

Infocentrā pārdod šīs
nometnes krekļus (Ls 5),
nozīmītes ar Laidzes 3x3
simboliku (Ls 1), kā arī krek-
ļus ar 3x3 nometņu
karti (Ls 4).

Tās ģimenes, kam
pietrūka "Laidzes Oja",
pirmo numuru var saņemt
redakcijā.

6 Otrais olis

Vēstule no Austrālijas

Sveiki, laidzenieši!

Jūs mani nepazīstat, bet tas nekas - es jūs, lielo vairumu, arī ne, bet es pazīstu augstāko priekšniecību, un tā grib, lai Siliņš ko raksta. Dievs vien zina, kāpēc.

Vai es Jums teicu, ka es dzīvoju Austrālijā? Ne? Es neesmu pāris gadus skaitījis, bet būs ap 20,000 km no Jums "kā vārna lido", kā pie mums saka. Es katru gadu peldu no Latvijas prom 2.54 cm. Es šīs rindiņas rakstu no Kvīnslandes pavalsts galvas pilsētas Brisbanes. Tā atrodas subtropos. Tas nozīmē, ka trīs mēnešus gadā te ir riebīgi karsts, 6 mēnešus patīkami silts un pārējais laiks uz „var iztikt.”

Tagad mazs komerciāla rakstura jautājums: vai jums garšo truša gaļa? Mēs to varam

piegādāt vairumā, 2 sant. kilogramā. Āda par brīvu. Ja jūs varat ēst šašliku, kāpēc ne trusi ar skābiem kāpostiem?

Nesen skatījos TV, ka viens plānprātīgs ar savu pieradināto krokodilu gāja kopā peldēties. (Viņš esot viņu, kroku, piecēlis no nāves gultas). Ko mēs no tā varam secināt? Mēs varam secināt, ka i vīram, i krokodilam nav viss kārtībā bēniņos! Ticiet man, tas lopiņš ir pilnīgi neapbrīnāms un ar tik lielu smadzeni kā valriekstu. Cik jums būtu tā prātīga no viena valrieksta? Jūs arī kostu visiem, kam vien tiktu klāt. Uzprasiet Marutai Lūkinai. Viņa ir no Austrālijas un labprāt pieņems arī trušu gaļas pasūtījumus.

Varbūt tagad jūs man varat pateikt, kur tā Laidze īsti atrodas? Cik jūs tur esat? Es pirms pāris stundām runāju

pa mobilo ar Purciemu. (Jūs nepazīstat Puru? Vienkārši neiespējami viņu nepazīt. Purs ir nopircis jaunu kleitu. Neaizmirstiet izteikt komplimentus, bet nesakiet, ka es teicu. Lai izklausās, kas tas nāk spontāni. Kas zina, kad nabaga sievišķis atkal tiks pie jaunās.) Viņa bija Laidzes 3x3 autobusā, blakus Kleopatrai. Pazīstat Kleopatru? Ne? Kas ir ar jums!? Kleopatru visi pazīst. Man šķiet, ka viņas īstais vārds ir Daina. Viņa spēlēja pie manis 3x3, velns zina, kurā nometnē suni ar tādu pašu priekšvārdu, ko izrādē aizmirsu. Un tas bija domāts tāds inteligents sugas suns. No tā laika viņa uz skatuves vairs nav laista.

Sveiciens Manfrēdam -3x3 veterānam no Lielā Ābola (Ņujorkas), mazmeitai Sandrai (tas ir garš stāsts, kā es pie mazmeitas tiku, jau publicēts Alsviķu 3x3 avīzē), Aloidai Jurčenko, Dainai no Zviedrijas (piedod, Dainiņ, nevaru atcerēties Tavu uzvārdu! Tavi bērni noteikti mani atceras, jo es viņus netīšām ieslēdzu istabā uz pusi dienas.)

Nu kad šis būs nācis galā, cērams, ka man kāds (drīzāk jau kāda) palaidīs ziņu, kā jums tur iet.

Čau!

Uldis Siliņš

Noklausīts ieviržu vadītāju sapulcē:

♦ Andris Tomašūns vadīs ievirzi par vēstures mītiem. Vadītāju sapulcē, kad jautā, kādas problēmas, neskaidrības ar ievirzes vadīšanu, šis saka:
"Vai vienīgā tualete vīriešiem ir 3.stāvā?"
"Nē, vēl ir 2. stāvā."
"Paldies, mīts atrisināts."

♦ Rīta vingrošanu vadīs Lilijs Lipore. Sapulcē runāja par vingrošanas pulcēšanās vietu. Izlēma pie karoga, jo "pus-aizmidzis cilvēks karogu atradis".

♦ Vakar danči notika turpat pagalmā ēkas priekšā. Tomēr atkal visiem nav labi. Izrādās, ventiņu mammai grūtības: "Jauniešiem labi, bet vecais gals grib noskatīties un nav, kur sēdēt!" Gan jaunieši parūpēsies, lai lieku krēslu nebūtu.

Vēl daži piedāvājumi:

♦ Ja kādam nav ko darīt, Anete kā vienmēr laipna.

♦ Pie manis ir daudz ko skatīties un aptaustīt!

Noklausīts nīkšanā:

♦ Grūtā izvēle:
Alu gribētu, bet nevaru.
Tēju varētu, bet negribu.

♦ Pie krogus galda tiekas Manfrēds un Krūmiņu Ingus, kurš stāsta jaunumus, ka nu esot precēts vīrs. Manfrēds brīnās: "Es tev mācīju dzert, mīlēt gan nemācīju." Kur Ingus apguvis šīs gudrības?

♦ Kafējnicu vakaros labi var redzēt pa logu garāmejojot, bet, lai tiktu iekšā, jātaisa krietns likums pa ēkas iekšpusi. Iekšā nīcēji nikst, ārā aiz loga nostājušies lūriķi lūr. Pie letes Kārlis Rokpelnis jaunākais pērk alu. Pagalmā iebakstu Rokpeļņu mammai, skaties! Šī mēģina puiku sasaukt: "Ei, nopērc man ar alu!"

Lappusi sagatavoja Agrita